

zijn drie verlaten middeleeuwse woonplaatsen aangetroffen. De eerste is gelegen ten noorden van de Vlaarding dicht bij de vroegere grens tussen de gemeenten Vlaardingen en Schiedam. Het aardewerkmateriaal bestaat voor het grootste deel uit grof verschaalde kogelpotten; met verfstrepen versierde scherven komen bijna niet voor; pafrath aardewerk en de produkten uit Andenne ontbreken geheel. Opmerkelijk is een fragment van een kogelpot met een rozetversiering (stempeltje) op de schouder. De scherven liggen op het veen en zijn afgedekt met een ca. dertig cm dik kleidek. Men krijgt sterk de indruk dat het hier gaat om een incidentele bewoning op het veen in een overigens nog niet ontgonnen landschap, te stellen in het einde van de 10de of in de 11de eeuw.

Deze bewoning op het veenlandschap betekende ter plaatse het einde van de natuurlijke groei hiervan, zodat in de loop van de jaren hier een 'kom' in het natuurlijke landschap ontstond met als gevolg wateroverlast. Hierdoor brak na een zekere tijd deze bewoning hier ter plaatse af. (Dit zelfde verschijnsel deed zich ook voor bij de bewoning in dit gebied in de romeinse tijd). De woonplaats is dus voor de 12de eeuw verlaten en bij de grote overspoeling in 1164 afgedekt met klei.

Het vrijwel ontbreken van 'pingsdorf' aardewerk wekt niet de indruk dat wij te doen hebben met een 'rijke' bewoner.

De tweede woonplaats, gelegen tussen de Harreweg en de Slimme watering bevat materiaal uit het einde van de 12de en het begin van de 13de eeuw.

Een middeleeuwse woonplaats is aangetroffen ten oosten van de Slimme watering. Het overspoelingsdek uit 1164-1170 scheidt hier de bewoning in twee perioden. Onder het dek bevindt zich 12de-eeuws materiaal, erboven aardewerkscherven uit het einde van de 12de en uit de 13de eeuw. Het kleipakket uit de tweede helft van de 12de eeuw is hier plaatselijk ver naar het noorden uitgeweid in de richting van de katholieke kerk als gevolg van de aanwezigheid hier van de depressie van een oudere kreek in het landschap.

Het onderzoek in de kerk van Kethel is voltooid, waarbij de breedte van het oudste koor kon worden vastgesteld. De diepte ervan viel niet te bepalen, daar het terrein hier als begraafplaats in gebruik is. Wij mogen echter aannemen dat wij hier te doen hebben met een vierkant, aan de oostzijde rechtgesloten koor,